

decisións, a formación e dirección dun gabinete de crise e as técnicas relacionadas coa información e as relacións públicas.

2. Contido mínimo dos programas de formación.

a. Módulo común.—Terá unha duración mínima de 8 horas lectivas, de acordo co seguinte programa:

Accidentes marítimos no transporte de petróleo. Contaminación por hidrocarburos e substancias químicas. Técnicas de loita contra a contaminación por hidrocarburos. Técnicas de loita contra a contaminación química. Avaliación da contaminación nos portos e nas costas. Técnicas de limpeza nos portos e nas costas. Protección de zonas sensibles.

b. Nivel operativo básico.—Terá unha duración mínima de 8 horas lectivas, de acordo co seguinte programa:

Sistemas e técnicas de resposta: equipos de loita contra a contaminación por hidrocarburos: cercos, barreiras, skimmers, produtos para combater derramos de hidrocarburos, vantaxes e inconvenientes. Criterios para a utilización de distintos medios e produtos. Procedementos de utilización. Limpeza e conservación de equipos. Precaucións básicas. Límites operativos e criterios de utilización de equipos en portos e costas. Efectos de mareas e correntes. Conexións de barreiras e utilización cos distintos tipos de skimmers. Sistemas de fondeadura. Sistemas de interconexión de equipos. Nocións de xestión de residuos perigosos.

c. Nivel operativo avanzado.—Terá unha duración mínima de 16 horas lectivas e estará composto polos seguintes módulos:

1) Sistemas e técnicas de resposta.—Equipos de loita contra a contaminación por hidrocarburos: cercos, barreiras, skimmers, produtos para combater derramos de hidrocarburos, vantaxes e inconvenientes. Criterios para a utilización de distintos medios e produtos. Procedementos de utilización. Limpeza e conservación de equipos. Precaucións básicas. Nocións de xestión de residuos perigosos e de fichas de datos de seguridade.

2) Organización e dirección de equipos humanos.—Clases de equipos humanos de resposta e os seus cometidos nunha operación de loita contra a contaminación. Coordinación de operacións. Asignación de cometidos e distribución de quendas de traballo. Comunicacóns. Partes operativos. Cobertura loxística.

d. Nivel superior de dirección.—Terá unha duración mínima de 20 horas lectivas e estará composto polos seguintes módulos:

1. Organización e dirección de equipos humanos.—Clases de equipos humanos de resposta e os seus cometidos nunha operación de loita contra a contaminación. Coordinación de operacións. Asignación de cometidos e distribución de quendas de traballo. Comunicacóns. Partes operativos. Cobertura loxística.

2. Toma de decisións.—Organización e cometidos dun consello de dirección. Organización e cometidos dun centro de operacións. Organización e cometidos dun comité técnico asesor. Consideracións ambientais, técnicas e loxísticas na toma de decisións.

3. Relacións públicas e medios de comunicación.—Consideracións xerais sobre a relación cos medios de comunicación. Relacións coas administracións públicas competentes. Elaboración de comunicados de operacións. Organización e desenvolvemento de roldas de prensa.

4. Implicacións legais.—Convenios internacionais e lexislación nacional relativa a sucesos de contaminación mariña. Implicacións legais na toma de decisións.

3. Exercicios prácticos.—O programa teórico será completado cun período de prácticas, cunha duración mínima de 4 horas, consistente en exercicios adaptados a cada nivel, no cal se porán a proba os coñecementos teóricos adquiridos en cada curso de formación. O contido básico de cada período de prácticas para cada nivel será o seguinte:

1. Nivel operativo básico.—Despregamento, recollida e remolque de barreiras e cercos. Montaxe de barreiras deflectoras. Sistemas de fondeadura de barreiras, segundo as condicións meteorolóxicas, tanto de vento como de correntes. Sistemas de fixación aos atracadoiros mediante compensadores de mareas ou outros sistemas alternativos. Despregamento de barreiras en embarcacións e monoboias. Sistemas de despregamento de barreiras en dársenas abertas, na costa e en zonas de corrente. Uso dos distintos tipos de skimmers. Montaxe e desmontaxe de tanques portátiles, tipo fase tank. Manexo dos distintos tipos de bombas portátiles. Aplicación de produtos tensioactivos e material absorbente. Recollida de residuos, clasificación e almacenamento. Construción de almacenamentos temporais de residuos. Técnicas de limpeza e mantemento de equipos.

2. Nivel operativo avanzado.—Resolución de distintos supostos de formación de equipos de resposta, establecemento de quendas de traballo e apoio loxístico.

3. Nivel superior de dirección.—Resolución de distintos casos mediante a formación de gabinetes de crise, seguimento de resultados, toma de decisións, redacción de comunicados e celebración dunha rolda de prensa simulada.

## MINISTERIO DA PRESIDENCIA

**4024** *ORDE PRE/556/2005, do 10 de marzo, pola que se modifica a Orde PRE/473/2004, do 25 de febreiro, pola que se modifica o anexo I do Real decreto 1406/1989, do 10 de novembro, polo que se imponen limitacións á comercialización e ao uso de certas substancias e preparados perigosos (éter de pentabromodifenilo, éter de octabromodifenilo).* («BOE» 60, do 11-3-2005.)

O Real decreto 1406/1989, do 10 de novembro, estableceu unha serie de limitacións á comercialización e ao uso de determinadas substancias e preparados perigosos e ditouse consonte a normativa da Unión Europea que regula esta materia. Esta constituíuna a Directiva 76/769/CEE do Consello, do 27 de xullo, «relativa á aproximación das disposicións legais, regulamentarias e administrativas dos Estados membros que limitan a comercialización e o uso de determinadas substancias e preparados perigosos» e as súas posteriores modificacións e adaptacións ao progreso técnico.

O citado real decreto experimentou numerosas modificacións no seu anexo I, como consecuencia da evolución da normativa comunitaria na materia e da necesidade de aumentar os niveis de protección da saúde humana e do ambiente.

O anexo I parte 1 do dito real decreto inclúe os distintos puntos que se refiren a determinadas substancias ou preparados perigosos, e indica as limitacións que as afectan.

A Orde PRE/473/2004, do 25 de febreiro, pola que se modifica o anexo I do Real decreto 1406/1989, do 10 de novembro, polo que se imponen limitacións á comercialización e ao uso de certas substancias e preparados peri-

gosos (éter de pentabromodifenilo, éter de octabromodifenilo), introduciu o punto n.º 44 (éter de pentabromodifenilo) no anexo I parte 1 do dito real decreto cunha serie de limitacións que entraron en vigor o 15 de agosto de 2004.

Con posterioridade, a Comisión da UE estudou o caso da utilización do éter de pentabromodifenilo nos sistemas de evacuación de aeronaves en caso de emerxencias. Considerou que a contribución que representa o pentabromodifenilo para os riscos globais para a saúde e o ambiente é relativamente baixa no caso deste uso. Ademais tívose en conta a carencia actual de produtos alternativos e as consecuencias socioeconómicas que se producirían no momento actual se se mantivese a limitación recollida na Directiva 2003/11/CE do Parlamento Europeo e do Consello que se traspuxo pola Orde PRE/473/2004, do 25 de febreiro.

Esta situación levou a Comisión a establecer unha excepción limitada no tempo para ese uso concreto do pentabromodifenilo por medio da Directiva 2004/98/CE da Comisión. Considérase que no prazo concedido se poderán ensaiar outras alternativas para este uso.

A presente orde, que se dita en uso das facultades atribuídas na disposición derradeira segunda do Real decreto 1406/1989, do 10 de novembro, incorpora ao noso ordenamento xurídico a citada Directiva 2004/98/CE da Comisión.

Na elaboración desta disposición consultáronse os sectores afectados.

Na súa virtude, por proposta das ministras de Sanidade e Consumo e de Medio Ambiente e do ministro de Industria, Turismo e Comercio, dispoño:

Primeiro. *Modificación da Orde PRE/473/2004, do 25 de febreiro.*

Engádesse un segundo parágrafo ao punto segundo (prórroga de comercialización) da Orde PRE/473/2004, do 25 de febreiro, pola que se modifica o anexo I do Real decreto 1406/1989, do 10 de novembro, polo que se imponen limitacións á comercialización e ao uso de certas substancias e preparados perigosos, que quedará redactado nos seguintes termos:

«Non obstante, non se aplicarán ata o 31 de marzo de 2006 as limitacións dos números 1 e 2 do punto n.º 44 (éter de pentabromodifenilo) do anexo desta orde, aos sistemas de evacuación de emerxencia de aeronaves.»

Segundo. *Entrada en vigor.*

Esta orde entrará en vigor o día seguinte ao da súa publicación no Boletín Oficial del Estado.

Madrid, 10 de marzo de 2005.

FERNÁNDEZ DE LA VEGA SANZ

## XEFATURA DO ESTADO

**4110** *REAL DECRETO LEI 4/2005, do 11 de marzo, polo que se concede un prazo extraordinario de solicitude de axudas para as vítimas do terrorismo. («BOE» 61, do 12-3-2005.)*

A Lei 32/1999, do 8 de outubro, de solidariedade coas vítimas do terrorismo, supuxo o recoñecemento pola sociedade española de todas e cada unha das persoas que foron vítimas directas do terrorismo, así como dos seus familiares en caso de falecemento.

A dita lei foi obxecto de desenvolvemento mediante o Regulamento de execución da Lei 32/1999, do 8 de outubro, de solidariedade coas vítimas do terrorismo, aprobado polo Real decreto 1912/1999, do 17 de decembro, posteriormente modificado polo Real decreto 288/2003, do 7 de marzo.

A experiencia adquirida na aplicación desta normativa puxo de manifesto a existencia de persoas coa consideración de vítimas do terrorismo que non puideron verse protexidas mediante a regulación normativa anteriormente indicada, debido, basicamente, ao mero transcurso do prazo fixado para solicitar as correspondentes indemnizacións. Esta situación disfuncional xustifica que se adopten as medidas oportunas para posibilitar que o dito colectivo poida exercer de modo efectivo o seu dereito a solicitar as pertinentes axudas.

Por outra parte, o tempo transcorrido sen que estas situacións fosen obxecto de tratamento específico aconsella abordalas co carácter de urxencia, acorde co testemuño e recoñecemento debidos ás vítimas do terrorismo, o que xustifica a utilización do real decreto lei nos termos previstos no artigo 86 da Constitución.

Na súa virtude, en uso da autorización contida no artigo 86 da Constitución, por proposta da vicepresidenta primeira do Goberno e ministra da Presidencia, do vicepresidente segundo do Goberno e ministro de Economía e Facenda e dos ministros de Xustiza, do Interior e de Traballo e Asuntos Sociais e logo de deliberación do Consello de Ministros na súa reunión do día 11 de marzo de 2005,

### DISPOÑO:

Artigo único. *Prazo extraordinario de solicitude de axudas.*

Concédesse un prazo extraordinario de seis meses contados a partir da entrada en vigor deste real decreto lei para solicitar as indemnizacións reguladas na Lei 32/1999, do 8 de outubro, de solidariedade coas vítimas do terrorismo, polos actos e feitos a que se refire a indicada lei acaecidos desde o 1 de xaneiro de 1968 e que non fosen indemnizados ao abeiro dela.

Disposición derradeira única. *Entrada en vigor.*

Este real decreto lei entrará en vigor o mesmo día da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Dado en Madrid o 11 de marzo de 2005.

JUAN CARLOS R.

O presidente do Goberno,

JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

## MINISTERIO DE ECONOMÍA E FACENDA

**4111** *REAL DECRETO 276/2005, do 11 de marzo, polo que se desenvolve o artigo 2 do Real decreto lei 4/2004, do 2 de xullo, polo que se adoptan determinadas medidas relacionadas cos danos ocasionados polo accidente do buque «Pres-tige». («BOE» 61, do 12-3-2005.)*

O artigo 2.1 do Real decreto lei 4/2004, do 2 de xullo, polo que se adoptan determinadas medidas relacionadas